

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ดังนั้นโลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน
- คำถาม:** นิสัยที่ดีใดที่มนุษย์มี ซึ่งพวกเขาไม่ได้รับการบรรลุผลใดๆ จากนิสัยนั้น?
- คำตอบ:** มนุษย์มีนิสัยในการจดจำระลึกถึงพระเจ้าก็ต่อเมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นเท่านั้น แล้วพวกเขาก็พูดว่า “โอ้ พระเจ้า!” พวกเขาคิดถึงภาพลักษณ์รูปไข่วงรี แต่เพราะพวกเขาไม่มีการตระหนักรู้จักท่านอย่างแท้จริง พวกเขาจึงไม่ได้รับการบรรลุผลใดๆ แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านให้ความสุขและความทุกข์ ท่านให้ทุกสิ่ง ลูกๆ ไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไป

โอม ซานติ พ่อถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน ผู้สร้างอะไร? ท่านเป็นผู้สร้างโลกใหม่ โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข ผู้คนใช้ชื่อเหล่านี้แต่พวกเขาไม่มีความเข้าใจเลย พวกเขาแม้กระทั่งเรียกวัดของภพชะตาว่า “สุขธรรม” (ดินแดนแห่งความสุข) อย่างไรก็ตามนั้นเป็นเพียงวัดเล็กๆ ภพชะตาเป็นนายของโลก รวากับว่าพวกเขาได้ทำให้ใครบางคนที่เป็นนายที่ไร้ขีดจำกัดให้เป็นนายที่มีขีดจำกัด พวกเขาเรียกวัดเล็กๆ ของภพชะตาว่า “ดินแดนแห่งความสุข” ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาวาเขาเป็นนายของโลก เขาเคยอาศัยอยู่ในบารัต ลูกเช่นกันไม่รู้สิ่งใดเลยก่อนหน้านี้ พ่อรู้ทุกสิ่ง ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ขณะนี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าใครคือบราห์มา วิษณุ และชางก้าด้วย ชีวาคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด อัจชะ ดังนั้นประชาบิดาบราห์มามาจากที่ไหน? ท่านเป็นมนุษย์เช่นกัน ประชาบิดาบราห์มาต้องมีอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน บราห์มินต้องถูกสร้างที่นี้โดยผ่านท่าน ประชาบิดา (พ่อของปวงประชา) หมายถึงผู้ที่นำลูกๆ มาเลี้ยงดูโดยผ่านปาก ลูกคือลูกที่เกิดจากปาก ขณะนี้ลูกรู้ว่าพ่อได้ทำให้บราห์มาเป็นของท่านและสร้างลูกๆ ที่เกิดจากปากผ่านท่านได้อย่างไร พ่อเข้ามาในเขา (บราห์มา) และพูดว่า: ผู้นี้คือลูกของพ่อ ลูกรู้ว่าพ่อได้ให้ชื่อเขาว่าบราห์มาอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้ว่าเขาถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเขาเพียงแคร์้องเพลงสรรเสริญพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ ท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด รูปของท่านคือจุดแห่งแสงด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับความรู้นี้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้มีความรู้นี้เลย ผู้คนเฝ้าแต่พูดเกี่ยวกับบราห์มา วิษณุ และชางก้า แต่ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับพวกเขาเลย ดังนั้นลูกต้องอธิบายให้กับทุกคน ขณะนี้ลูกได้กลับมารู้คิด ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เหตุนี้เองท่านจึงสามารถให้ความรู้แก่ลูกและสอนลูก ราชาโยคะนี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ยุคทอง ดังนั้นโลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน มีสงครามมหาภพชะตาสำหรับสิ่งนั้น เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะนี้ลูกกำลังรับฟังพ่อโดยตรง พ่อไม่ได้นั่งแล้วอ่านคัมภีร์ การท่องมนต์ตรา การทรมานตนเอง การศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเข เพราะพวกเขาทำความเพียรพยายามนั้นเพียงเพื่อที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่จะสามารถมีการหลุดพ้น ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถดำเนินไปในเวลาเดียวกัน ขณะนี้เป็นอาณาจักรของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา “โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ!” ออกมาจากปากของทุกคนอย่างแน่นอน ขณะนี้ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้วว่าท่านเป็นเพียงจุดที่แสนเล็ก เพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในพ่อผู้เป็นจุด ความรู้คงอยู่ในดวงวิญญาณ ขณะนี้ลูกๆ รู้ว่าท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งหมายความว่าท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นคือผู้ที่สูงสุด เมื่อผู้คนพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” พวกเขาก็จดจำภาพลักษณ์รูปไข่วงรี ชีวาลิงกัม แม้ว่าสิ่งนั้นจะไม่ใช้การจดจำอย่างถูกต้องแม่นยำ เป็นรวากับว่าพวกเขาได้สร้างนิสัยของการจดจำพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ ลูกๆ ไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว ลูกรู้ว่าพ่อคือผู้ประทานความสุข ดินแดนแห่งความสุขมีอยู่ในยุคทอง ไม่เคยมีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ในยุคเหล็กนี้มีแต่ความทุกข์เท่านั้น ไม่มีการกล่าวถึงความสุขที่นี้ พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาทั้งหมดคือพี่น้องชาย แต่ก็ไม่มีใครรู้จักพ่อของดวงวิญญาณทุกคนเป็นลูกของพ่อผู้เดียวอย่างแน่นอน แต่บางคนก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านอยู่ในเธอและอยู่ในฉันด้วยเช่นกัน อ้า! แต่ลูกคือดวงวิญญาณ นั่นคือร่างกายของลูก ดังนั้นจะมีสิ่งที่สามได้อย่างไร? ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่มีชีวิต (ชีพ อาตมา) มันไม่ได้มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีชีวิต ในกรณีนั้นดวงวิญญาณสูงสุดจะอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งได้อย่างไร? หากพ่ออยู่ทั่วไปในทุกหน

แห่งนั้นก็จะกลายเป็นความ เป็นพ่อ พ่อไม่ได้รับมรดกของเขามาจากพ่อ เป็นลูกๆ ที่ได้รับมรดกจากพ่อของพวกเขา ทุกคนจะเป็น พ่อได้อย่างไร? แม้กระทั่งเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เช่นนั้นก็ยังไม่มีใครเข้าใจ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกๆ ห้าพันปีที่แล้วพ่อทำให้ลูก รู้คิดมาก! ลูกเคยถูกทำให้มีพละมานมัย มั่งคั่ง และรู้คิดเสมอ ไม่มีใครอื่นที่จะรู้คิดมากกว่าลูก ความเข้าใจที่ลูกได้รับ ขณะนี้จะคงอยู่ที่นั่น ที่นั่นลูกไม่ตระหนักว่าลูกจะตกลงมาอีกครั้ง หากลูกต้องตระหนักถึงสิ่งนั้น ลูกจะไม่ได้มี ประสบการณ์กับความสุขแบบเดียวกัน แล้วความรู้นี้จะหายไป เพียงขณะนั้นเท่านั้นที่ลูกมีความรู้ของละครนี้ในสติปัญญา ของลูก เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในสิ่งนี้ อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน กับลูกบราห์มิน เท่านั้นที่พ่อพูดความรู้นี้ แล้วลูก บราห์มินก็ถ่ายทอดสิ่งนี้ให้กับทุกคนอื่น ได้รับการจดจำว่าพระเจ้ามาและสร้างสวรรค์ ท่านมาและสอนราชาโยคะ ดูสิว่าผู้คนเฉลิมฉลองการถือกำเนิดของกษณะอย่างไร พวกเขาเข้าใจว่ากษณะเคยเป็นนาย ของสวรรค์ แต่มันไม่เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่ากษณะเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เมื่อเป็นอาณาจักรของเขาก็ ไม่มีศาสนาอื่นใด อาณาจักรของเขาอยู่เหนือทั้งโลก อยู่ริมฝั่งของแม่น้ำยมนา ใครกำลังอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก? พระเจ้าพูด ผู้ที่ถ่ายทอดพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่ที่พระเจ้าเองที่กำลังพูดกับ ลูก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหมด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกจะกลายเป็น ผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบและแล้วลูกจะลงมาและได้รับรางวัลของลูกสำหรับ 21 ชชาติเกิด ลูกๆ ควรจะมีฟองแห่ง ความสุขภายในตัวลูกที่ชีพบาบา, บาบาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกกำลังสอนลูก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านรู้ตอน เริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก บาบาเช่นนั้นมาเพื่อเราและแล้วลูกควรจะมีฟองแห่งความสุขภายในตัวลูก เมื่อลูกพูด กับบาบา: “บาบาฉันได้ทำให้ท่านเป็นทายาทของฉัน” พ่อก็อุทิศตัวท่านเองให้กับลูกเช่นนั้น ลูกๆ พูดว่า: “พระเจ้า เมื่อ ท่านมาฉันจะอุทิศตัวฉันเองกับท่าน ฉันจะทำให้ท่านเป็นลูกของฉัน” ผู้เดียวนี้เท่านั้นที่ทำให้ลูกๆ ของท่านเป็นทายาท ของท่าน ลูกจะทำให้บาบาเป็นทายาทของลูกได้อย่างไร? นี่คือการที่ลึกลับมากด้วยเช่นกัน ในการแลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่คุณมี เป็นงานสำหรับสติปัญญาของลูก ผู้ที่ยากจนแลกเปลี่ยนทุกสิ่งอย่างรวดเร็ว แทบจะไม่มีผู้ที่มั่งคั่งทำสิ่งนี้; ไม่จนกว่าพวกเขา จะได้รับความรู้ได้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่มีความกล้าหาญมากขนาดนั้น ผู้ที่ยากจนพูดอย่างรวดเร็วว่า: บาบาค้นจะ ทำให้เพียงท่านเท่านั้นเป็นทายาทของฉัน นอกจากนั้นฉันมีสิ่งใด? เมื่อทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก ลูกก็ต้องหารายได้ เพื่อการเลี้ยงชีพของตนเองด้วยเช่นกัน เพียงแค่อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านให้วิธีการมากมายกับลูกที่จะทำสิ่งนี้ พ่อเพียงแค่สังเกตว่ามีลูกคนใดกำลังใช้จ่ายเงินในการกระทำที่เป็นบาปหรือไม่ ลูกกำลังใช้เงินของลูกเพื่อที่จะทำให้ มนุษย์กลายเป็นดวงวิญญาณบุญหรือไม่? ลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างเป็นระบบหรือไม่? ท่านตรวจสอบทั้งหมดนี้แล้ว แนะนำลูก ผู้ที่เคยใช้ส่วนแบ่งจากธุรกิจของเขาเพื่อบริจาคหรือให้ทานในนามของพระเจ้าด้วยเช่นกัน นั่นเป็นทางอ้อม ขณะนี้พ่อมาโดยตรง ผู้คนเชื่อว่าในชาติเกิดถัดไปของพวกเขาพระเจ้าจะให้ผลของสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำในชาติเกิด ปัจจุบันของพวกเขา เมื่อบุคคลนั้นยากจนและไม่มีความสุข เขาเข้าใจเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้า นี้ของเขา หากใครบางคนทำการกระทำที่ดีเขาจะอยู่อย่างมีความสุข พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ถึงปรัชญาแห่งกรรม การกระทำ ทั้งหมดของลูกในอาณาจักรของราวันกลายเป็นบาป ราวันไม่ได้มีอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นไม่มีการกระทำใดของ ลูกเป็นบาปที่นั่น เมื่อลูกทำการกระทำที่ดีที่ลูกได้รับความสุขชั่วคราว อย่างไรก็ตาม มีความเจ็บป่วยหรือความซับซ้อน ประเภทใดประเภทหนึ่งเพราะนั่นคือความสุขชั่วคราว พ่อพูดว่า: ขณะนี้อาณาจักรของราวันกำลังจะถูกทำลาย ชีพบาบา กำลังก่อตั้งอาณาจักรของราม ลูกรู้ว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร บาร์ตกลับมายากจนอีกครั้ง 5000 ปีที่แล้วบาร์ตเป็นสวรรค์ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เริ่มขึ้น เป็นเชื้อสายของพวกเขาที่มีอยู่มาก่อน กษณะเป็นเจ้าชายแล้วเมื่อเขาแต่งงาน เขาได้รับการสวมมงกุฎเป็นราชาและได้ชื่อว่านารายณ์ เวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ดังนั้นลูกจึงอัศจรรย์ใจ บาบาท่าน บอกความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างทั้งหมดแก่เรา คำสอนที่ท่านให้แก่เรานั้นสูงส่งมาก ฉันอุทิศตนเองต่อท่าน ฉันต้องไม่ จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนจนกระทั่งเวลาสุดท้ายดังนั้นลูกต้องจดจำครูอย่างแนบแน่นด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำครูของพวกเขาในโรงเรียนใช่ไหม? มีครูมากมายมากในโรงเรียนเหล่านั้น พวกเขามีครูที่แตกต่างกันสำหรับ แต่ละชั้นเรียนที่นั่น ที่นั่นมีครูเดียวเท่านั้น ท่านน่ารักมาก พ่อน่ารัก ครูก็น่ารัก ก่อนหน้านี้ในหนทางของความเลื่อมใส ศรัทธาท่านได้รับการจดจำด้วยศรัทธาที่มั่งคั่ง เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกโดยตรง ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมากมาย ทั่วๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกพูดว่า: บาบา ฉันลืมนั่น ฉันไม่รู้ว่าจะทำไมสติปัญญาของฉันถึงไม่จดจำท่าน มีการกล่าวว่า: พระเจ้า หนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษสุด บาบาหนทางและวิธีการสำหรับการปลดปล่อยและการหลุดพ้นของท่านนั้นแสน มหัศจรรย์ ลูกควรจะมีจดจำพ่อเช่นนั้น ภรรยาร้องเพลงสรรเสริญสามีของเธอ เธอพูดว่า: เขาดีมาก เขามีทรัพย์สมบัตินี้และ ทรัพย์สมบัติอื่น เธอมีความสุขนั้นภายในตัวเธอ ผู้เดียวนั้นคือสามีเหนือสามีทั้งหมด ท่านคือพ่อเหนือพ่อทั้งหมด เราได้ รับความสุขมากมายจากท่าน ลูกได้รับความทุกข์จากคนอื่นเท่านั้น ใช่ ลูกได้รับความสุขจากครูเพราะลูกหารายได้ด้วยการ ศึกษาเล่าเรียน ลูกได้รับกุศลเมื่อลูกถึงสภาพที่ปลดเกษียณของลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อถึงเวลาของการปลดเกษียณของลูก ผู้

นี้อยู่ในสภาพการปลดเกษียณของเขาและพ่อก็อยู่ในสภาพการปลดเกษียณของพ่อเช่นกัน ลูกทั้งหมดของพ่ออยู่ในสภาพของการปลดเกษียณเช่นกัน พ่อ ครู และภรรยา ทั้งสามรวมกัน พ่อกลายเป็นครูแล้วกลายเป็นภรรยาด้วยเช่นกันและพาเรากลับบ้านไปกับท่าน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ บาบาอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ไม่มีความรู้ใดที่สูงกว่าความรู้นี้ และไม่จำเป็นต้องมีความรู้ใดๆ เพิ่มอีกต่อไป เมื่อเรามีความรู้นี้อย่างเต็มที่เราก็คงกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นเราจะทำอะไรกับความรู้อื่น? เมื่อลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นลูกก็สามารถอยู่อย่างมีความสุข เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญลูกต้องคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแนบแน่น เป็นศาสนาของมายาที่ทำลายโยคะของลูก เป็นในโยคะนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค ลูกลืมท่านและพายุมากมายของมายาก็มา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ผู้นี้ย่นาหน้าทุกคน ดังนั้นเขาจึงมีประสบการณ์ทุกอย่างก่อน เป็นเมื่อพายุเหล่านี้มาหาฉันก่อนเท่านั้นที่ฉันสามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นกับลูกๆ ทุกคน พายุเหล่านี้ของมายาจะมา เหล่านี้จะมาหาบาบาและจะมาหาลูกด้วยเช่นกัน หากไม่มีพายุของมายาและโยคะของลูกสม่ำเสมอลูกจะต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ในกรณีเช่นนั้นลูกไม่สามารถอยู่ที่นี้ เมื่อลูก ทั้งหมดไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ทุกคนจะกลับบ้าน “ขบวนพิธีแต่งงานของชีวา”ได้รับการจดจำ เมื่อชีพบบามาเท่านั้นที่เราดวงวิญญาณทั้งหมดสามารถกลับบ้านได้ ชีพบบาเพียงแค่ว่าเพื่อที่จะพาทุกคนกลับบ้าน จะไม่มีดวงวิญญาณมากมายในยุคทอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ชีพบบาเป็นทายาทของลูกและแลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่คุณมี เมื่อทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก ลูกต้องหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกัน อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าได้ใช้เงินทองของลูกสำหรับการกระทำที่เป็นบาปใดๆ

2. ลูกควรมีฟองแห่งความสุขอยู่ในตัวลูกที่บาบาเอง,มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก! เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และเป็นบุญ คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของผู้มีอำนาจที่ไม่ขาดกลัวซึ่งเปิดเผยพ่อผู้เดียวบนพื้นฐานของสัจจะ
 สัจจะเป็นพื้นฐานของการเปิดเผย ในการเปิดเผยพ่อจึงพูดด้วยความไม่ขาดกลัวและในฐานะที่เป็นตัวของผู้มีอำนาจอย่าได้ลังเลใจ เมื่อผู้ที่มีความคิดเห็นมากมายยอมรับว่าพ่อของเราทุกคนคือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ดำเนินงานนี้ที่เราทุกคนเป็นลูกของท่านผู้เดียวและท่านเป็นผู้เดียวที่จริงแท้ แล้วธงแห่งชัยชนะจะถูกยก ด้วยความเชื่อมั่นลูกจะกลับไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วเมื่อลูกลงมาเล่นบทบาทของตัวลูกเอง สันสกาของ "พระเจ้าคือผู้เป็นหนึ่งเดียว God is One" จะปรากฏขึ้น นี่คือนิรันดร์ในยุคทอง

คติพจน์: การอดทนต่อบางสิ่งคือการเปิดเผยรูปที่มีพลังของตัวเอง

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

เช่นที่ร่างกายของลูกสามารถมองเห็นได้ชัดเจน เช่นเดียวกัน รูปของดวงวิญญาณของลูกก็ควรจะมองเห็นได้ชัดเจนเช่นกัน นั่นคือ ควรได้รับประสบการณ์ ไม่ควรมีสิ่งอื่นใดนอกจากสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ควรเห็นได้ชัดเจนบนหน้าผากของลูก นั่นคือ ในการตระหนักรู้ของสติปัญญาของลูกและในสายตาของลูก ไม่ควรมีสิ่งอื่นใดที่ควรเข้ามาสู่การตระหนักรู้ของลูก จงกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทาพาสวีย์อย่างสม่ำเสมอและแล้วลูกจะสามารถมีความคิดที่บริสุทธิ์และให้คุณประโยชน์ต่อทุกดวงวิญญาณ แม้ว่าบางคนจะกลายเป็นเครื่องมือเนื่องจากธรรมชาติและสันสกาของเขาในการทดสอบความพยายามของลูก จงมีความคิดที่ให้คุณประโยชน์ต่อพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ